

DOTEK

Informace pro farnost Vlašim

Říjen 2017

Náklady na vydání 8 Kč

**„Zdravas Maria, moudrá Maria,
Bůh tvé poutníky zná.
Cesto Maria, bráno Maria,
skálo růžencová.**

Vážení a milí farníci a čtenáři Doteku,

Po prázdninové pauze se opět vracíme k našemu liturgickému seriálu o mši sv. V předminulém čísle jsme se zabývali prefací a zpěvem Svatý, Svatý (*sanctus*). V tomto článku bych se chtěl věnovat čtyřem hlavním eucharistickým modlitbám, které se nachází v misálu.

Eucharistické modlitby v Římském misálu

Misál nabízí čtyři hlavní eucharistické modlitby (resp. kánony). Nové vydání Českého misálu¹ ještě obsahuje některé nové eucharistické modlitby určené např. pro mše s dětmi, ale ty se moc nepoužívají (ostatně se ukazuje, že samy děti na ně nereagují nijak výrazně lépe, než na klasické čtyři eucharistické modlitby – v zásadě zlobí nebo nedávají pozor úplně stejně). Mnozí liturgisté navíc poukazují na fakt, že je mnohem vhodnější děti učit vnímat „normální mši sv.“ a nesnažit se jim ji za každou cenu zpřístupňovat skrze rozměňňování jejích textů a jejich banalizaci (tak o tom hovoří i vatikánské direktorium pro mše sv. s dětmi). Přehnaná snaha o srozumitelnost liturgie za každou cenu vede k jejímu ochuzení nebo dokonce vyprázdňení – ztrácí smysl pro tajemství, symboliku a krásu. Jeden z velkých novodobých liturgistů, Vincenzo Raffa, kritizuje tyto nové eucharistické modlitby kvůli tomu, že ztrácejí univerzalitu – jednu ze základních kategorií liturgie. Bohoslužba má být univerzální, katolická, a nikoli příliš subjektivní nebo odpovídající jen určitému kroužku stejně smýšlejících.

Krátce bych se tedy zmínil o každé ze čtyř hlavních eucharistických modliteb.

První eucharistická modlitba (zvaná též „Římský kánon“)

Římský kánon je velmi starobylý a krásný. Tato eucharistická modlitba byla od šestého století až do liturgické reformy po

¹ Možná některé z Vás napadlo, proč se ve všech jazycích hovoří o Římském misálu, jen my Češi máme "Český misál". Je to tak trochu záhada, protože všechny překlady latinského „Missale Romanum“ by měly být typizované a měly by odpovídat jejich originální předloze. Jak vtipně poznamenal jeden slovenský spolubratr: "Vy Češi musíte mít vždycky něco extra"...

II. Vatikánském koncilu jedinou, kterou římský misál nabízel. Nedávné liturgické studie navíc ukazují, že její kořeny jsou ještě starší – už sv. Ambrož (4. století) ve svém díle *De sacramentis* (O svátostech) komentuje četné úryvky, které později nacházíme právě v Římském kánonu.

Obzvláště v době bezprostředně po II. Vatikánském koncilu se objevovaly hlasy některých pomýlených modernizátorů liturgie, kteří chtěli tuto prastarou eucharistickou modlitbu vyškrtnout jakožto nehodící se pro dnešní dobu. Často pyšné pohrdání vším „předkoncilním“ (mimochodem, i Bible je dosti "předkoncilní", není-liž pravda?) v sobě skrývalo předsudek, že před reformou II. Vatikánského koncilu bylo všechno špatně. Přitom starší forma římské liturgie dala Církvi nepřeborné množství svatých, kteří tuto liturgii milovali – ona živila jejich zbožnost a modlitbu. Generace našich předků tuto „latinskou mši“ znaly a modlily se slovy starobylých liturgických modliteb, vroucně zpívaly nádherné středověké hymny a zpěvy gregoriánského chorálu (včetně malých dětí) a čerpaly z tehdejší formy liturgie Boží požehnání, posilu a impulsy pro svůj duchovní život a posvěcení. Je tedy nejen necitlivé, ale přímo opovážlivé a prezíravé tento duchovní poklad Církve odmítat. Jak ostatně vícekrát připomněl Benedikt XVI., liturgická reforma II. Vatikánského koncilu neznamenal revoluci nebo zlom, nýbrž byla projevem přirozeného vývoje a kontinuity liturgie. Současná bohoslužba tedy vychází z bohatství svých starších forem a inspiruje se jimi. Pokud by je chtěla popřít, podřezávala by si pod sebou větve a popírala své kořeny a svou identitu. První eucharistická modlitba se může používat při jakékoli mši sv., nicméně obzvláště vhodné je ji použít pro velké svátky, které pro ni mají vlastní vložené nebo mírně upravené texty (odpovídající povaze slaveného tajemství). Typické je to např. pro Vánoce, Velikonoce, Letnice. Stejně tak je žádoucí použít ji o svátcích nebo památkách apoštolů a světců, kteří jsou v ní jmenováni.

Druhá eucharistická modlitba

Často se tvrdí, že druhá eucharistická modlitba je ještě starší – že vychází z eucharistické modlitby uvedené ve starobylém spise *Traditio apostolica*

(Apoštolská Tradice) připisovaném sv. Hippolytovi Římskému (2.–3. stol.). To ale není úplně pravda. Současný druhý kánon není ani jakousi modernizovanou předělávkou této eucharistické modlitby – změny oproti původní modlitbě ve spisu *Traditio apostolica* jsou natolik zásadní, že musíme hovořit o zcela novém textu.

Někteří liturgisté v souvislosti s touto eucharistickou modlitbou upozorňují na jisté novodobé riziko tzv. „křesťanského romantického archeologismu“. To spočívá v tom, že se pořád uměle snažíme vracet k ideálu prvotní Církve (přičemž o jejím liturgickém životě máme tak málo zpráv, že si tam spíš mnozí dosazují a hledají to, co by tam chtěli najít, namísto aby upřímně hledali pravdu) a nerespektujeme historický vývoj liturgie, který probíhal pod vedením učitelského úřadu Církve a její autority. Tehdejší kardinál Ratzinger v rozhovoru s Vittorioem Messoriem roku 1984² upozorňuje na toto ideologické riziko, které jednostranně odmítá vše, co se v liturgii objevilo po papeži sv. Řehoři Velikém, jako zkosnatělé a středověké. Poukazuje na to, že se jedná o mrtvý archaismus, který křečovitě odmítá přijmout legitimní vývoj liturgie.

V souvislosti s tímto rizikem moderní liturgické studie ukazují, že ona eucharistická modlitba ve spisu Apoštolská Tradice je pouhým vzorem eucharistické modlitby, který se v praxi nikdy nepoužíval, resp. pokud ano, pak jen ve velmi málo případech, protože o jejím užívání nemáme žádná svědectví v liturgických pramenech. Další důkaz toho, jak je „křesťanský archeologismus“ umělý a cizí. Vzhledem ke stručnosti a jednoduchosti druhé eucharistické modlitby ji lze použít ve všední dny nebo při mších, kde účastníci nepatří mezi pravidelné návštěvníky kostela. Neměla by se ale používat v neděli či o slavnostech, jelikož tyto velké svátky si žádají slavnostnější kánon.

Třetí eucharistická modlitba

Tato eucharistická modlitba byla nově vytvořena v době liturgické reformy po II. Vatikánském koncilu. Velmi silně zdůrazňuje obětní rozměr eucharistie. Hlavní záměr jejích tvůrců byl jaksi převést a

² Česky: „O víře dnes“, MCM, Olomouc 1998, s. 100–101.

zjednodužit Římský kánon do modernějšího a jednoduššího jazyka.

Třetí kánon lze použít kdykoli, nicméně obzvlášť vhodný se jeví pro nedělní mše sv. a svátky. Oproti druhé eucharistické modlitbě je slavnostnější a více rozvíjí téma Kristovy oběti na kříži zpřítomňované při mši sv., na níž mají věřící podíl a mají se do ní nechat „vtáhnout“ obětováním sebe sama a svých prací, námah i radostí.

Čtvrtá eucharistická modlitba

Tato eucharistická modlitba byla vytvořena nově po poslední liturgické reformě. Inspirovala se syrsko-antiochijskou tradicí a tzv. anaforou sv. Basila. Chceme-li to zjednodušit, čtvrtý kánon vzešel z dialogu s liturgickou tradicí drahou křesťanskému východu. Východním eucharistickým modlitbám jsou drahé dějiny spásy – tedy to, jakým způsobem Bůh v Písmu svatém zasahuje ve prospěch svého lidu a neustále znovu a znovu člověku nabízí své přátelství a záchranu.

Lze ji použít pro mše, které nemají vlastní prefaci – např. tedy v neděle liturgického mezidobí. Důvodem je, že čtvrtý kánon má krásnou vlastní prefaci, která tvoří jeho nedělitelnou součást. Je jakýmsi děkovným chvalozpěvem, který shrnuje celé dějiny spásy od stvoření člověka přes poslání Spasitele až k následnému seslání Ducha Svatého. Starší verze misálu upozorňovaly, že tato eucharistická modlitba by se měla používat v prostředí, kde účastníci mše sv. mají solidní znalosti Písma sv. (na něž se čtvrtý kánon hodně odkazuje).

Pokračování příště

Královno posvátného růžence

Řekneme-li slovo růženec, můžeme si představit formu a obsah. Forma, to je onen řetízek plný kuliček s křížkem na konci, obsah je smysl růžence. Co růženec obsahuje. Jako roli hraje v modlitbě a v duchovním životě křesťanů. A Panna Maria je královnou tohoto nádherného obsahu. Pojednání o růženci

by si samozřejmě zasluhovalo řadu a řadu úvah, meditací a rozborů. Dnes se však jen krátce zamysleme nad modlitbou růžence.

Růženec je modlitba těžká. Někdo by řekl lehká, protože se stále znova opakují ty samé modlitby k Panně Marii a k Bohu. Ale vžít a vcítit se do obsahu každého tajemství to bývá těžké. Jistě, při modlitbě růžence naše slova opakují stále stejné prosby, zvolání a myšlenky, ale na tom, co sdělují naše ústa, musí být postaveno rozjímání o jednotlivých tajemstvích. Modlitba růžence je tajemná modlitba, protože je modlitbou, která se vztahuje k řadě tajemství ze života Panny Marie. Vychází-li z jejího života, je ona královnou nejenom těchto tajemství, ale také této modlitby. Modlitba růžence nás neučí jenom to, co říkáme, to umíme všichni velmi dobře, kdo se modlíme růženec.

Modlitba růžence nás učí rozjímat, meditovat a dokonce, kdo se dobře modlí růženec, do těchto tajemství vstupuje. Modlitba růžence není jenom obyčejným opakováním, stereotypním, „kolovrátkovým“ opakováním něčeho, ale je cestou k Někomu a do něčeho. Po schodech jednotlivých zdrávasů vstupujeme k Bohu.

Na růženci jsou jednotlivé modlitby Zdrávas Maria stupínky po schodišti k pochopení tajemství, o kterých rozjímáme. Modlitba růžence je modlitbou, která je Panně Marii zvláště milá. Nejenom proto, že je v ní ona oslavována, ale především proto, že křesťana vede k Bohu. Není pravdou, jak se někdy vytýká modlitbě růžence, že se soustředí na osobu Panny Marie, to je krátkozraká námitka. Člověk, který dobře chápe modlitbu růžence, vidí Pannu Marii jako prostřednici k oněm tajemstvím, která do jejího života vložil Bůh.

Je potřeba skrze Pannu Marii při modlitbě růžence vstupovat do tajemství, která vychází z Boha. Modleme se růženec v tomto smyslu a tímto stylem. Vezměme do rukou pomůcku, kterou si můžeme koupit. Říkejme ústy slova, která se můžeme naučit. Obrátme pozornost k Panně Marii, kterou můžeme prosit a hledejme při modlitbě růžence Boha, kterého můžeme poznávat.

www.vira.cz

Zjevení Panny Marie ve Fatimě

Zjevení v portugalské Fatimě začalo v roce 1916 trojím zjevením anděla desetileté Lucii Santosové, devítiletému Františkovi a sedmileté Jacintě Martovým. Po této duchovní přípravě docházelo každý měsíc od 13. května do 13. října 1917 ke zjevením Panny Marie. Tento cyklus 6 zjevení byl ukončen slunečním zázrakem. I když dětem zpočátku nikdo nevěřil a zažily krušné chvíle a výslechy, díky ochraně Panny Marie byly všechny komplikace a pomluvy překonány a tato mariánská zjevení po důkladném teologickém šetření byla uznána Církví jako pravá dne 13. 10. 1930.

6. zjevení – 13. 10. 1917

13. října pršelo, na Cova da Iria vybídla Lucie lidi, aby zavřeli deštníky a modlili se růženec. Pak přišla „Naše milá Paní“ a řekla Lucii: „Chci ti říci, aby zde postavili k mé úctě kapli. Jsem Panna Maria, Královna svatého růžence. Dále se denně modlete růženec. Válka spěje ke konci, vojáci se brzy vrátí domů.“ Následovala Luciina prosba za nemocné a hříšníky. K jejím žádostem Panna Maria řekla: „Některé ano, jiné ne. Musí se polepšit a prosit za odpuštění svých hříchů. Ať už víc neurážejí Boha, našeho Pána, byl již tolik urážen.“ Pak rozevřela ruce a nechala je ozářit paprsky slunce. Zatímco se vznášela, zazářilo její světlo proti slunci. Poté co Paní zmizela v nekonečné dáli oblohy, spatřili vedle slunce sv. Josefa s Ježíškem a Naší milou Paní v bílém šatě s modrým pláštěm. Sv. Josef žehnal svět a rukou dělal kříž. Potom uviděli Pána Ježíše a Pannu Marii Bolestnou. Pan Ježíš žehnal svět stejným způsobem jako sv. Josef. A nakonec uviděli Paní jako Pannu Marii Karmelskou.

V té době nastal sluneční zázrak. Ustal déšť, roztrhly se mraky a ukázal se sluneční kotouč v podobě stříbrného měsíce, který začal vířivě kroužit jako ohnivé kolo, metajíce všemi směry pruhy světél v barvách žluté, zelené, červené, modré, fialové, které ozařovaly oblaka, stromy, skály i lidi. Pak se na několik vteřin zastavilo a nejhřívivější světelné kolo se znovu roztočilo. Pak se znovu zastavilo a roztočilo ještě v rozmanitějším oslnivém víření. Pak všichni zažili pocit, jakoby se odpoutalo od oblohy a padalo na ně. Lidé padali na

kolena do bláta a vzbuzovali lítost nad svými hříchy. Tyto výjevy, trvající asi 10 minut, vidělo na 70 000 lidí nejen nad místem, ale i ve vzdálenosti více kilometrů. Po skončení slunečního úkazu měli lidé šaty dokonale suché, jakoby vůbec nepršelo.

Fatimská Panna Maria vyzývá k obrácení, pokání, modlitbám za hříšníky. Chce jediné to, co její Syn. Jedná se o lásku, které on učí v evangeliu. Ve své lásce k nám a za naši spásu šel do krajnosti. Stále jde o záchranu duší, to se neobejde bez lásky a ta je naší spásou, neboť Bůh je Láska a žít v lásce znamená žít v Bohu.

Sluneční zázrak

Byl pozorován obrovským množstvím lidí, kteří se zde shromáždili. Toto je oficiální zpráva biskupa z Leirie: Sluneční úkaz z 13. října 1917, který byl v tehdejších novinách popisován, byl pro všechny nejúžasnejším zážitkem. Učinil nehlubší dojem na všechny, kteří měli to štěstí, že jej mohli zažít. Děti přesně předpověděli den i hodinu této události. Zpráva se rychle rozšířila po celém Portugalsku. Navzdory chladu a dešti přišly tisíce a desetitisíce. Staly se očitými svědky tohoto posledního zjevení a všech úkazů na slunci, k nimž došlo na počest Královny nebe a země. Tento úkaz nebyl přirozený. Nezaznamenala jej žádná hvězdárna, nepředpověděli jej astrologové. Pozorovali jej lidé všech zaměstnání, všech vrstev, věřící i nevěřící, reportéři nejvýznamnějších novin. Viděli jej lidé ze vzdálenosti mnoha kilometrů. Každé tvrzení, že šlo o davovou sugesci, je zcela nesprávné (Pastýřský list z 13. 10. 1930). Jeden z očitých svědků, profesor Dr. Almeida Garrett z Coimbry, vylíčil tuto podívanou těmito stručnými větami: Slunce kroužilo stejnou rychlostí. Současně se odpoutalo od oblohy a blížilo se – rudé jako krev – k zemi. Zdálo se, jakoby hrozilo, že svou žhavou, obrovskou tíží vše rozdrtí. Tato událost se odehrála během deseti minut. Byla pozorována do vzdálenosti 30–40 km. Zajímavá byla rovněž ta skutečnost, že mezi 70 000 lidmi se našli někteří, kteří tento úkaz sami nepozorovali, ale všimli si reakce ostatních. Ve svých sešitech učinila Lucie přesný záznam o zjevení Madony a o nebeském úkazu, k nimž oběma došlo současně. Paní se jí ukázala opět, sice nikoliv už nad stromem, nýbrž na nebi: jednou ve spojitosti se sv. Rodinou z Nazareta, podruhé oblečena v plášti Karmelu.

Pro děti – Kdo byl svatý Václav

Svátek sv. Václava slaví křesťané 28. září. Pro občany České republiky je tento den státním svátkem. Mnoho lidí však ani neví, kdo to sv. Václav byl. Co bychom o této osobnosti měli vědět? Odpověz na otázky a písmena u správné odpovědi napiš dolů do tajenky. Dozvíš se, kdo byl sv. Václav.

1. Sv. Václav žil v:

KD – 8. století
BO – 9. století
OD – 10. století

2. Pocházel z rodu:

OS – Lucemburků
VÁ – Přemyslovců
MÍ – Slavníkovců

3. Ve víře ho vycho- vala babička:

ÁČ – Anežka
ŠE – Drahomíra
ŽN – Ludmila

4. Po svém otci panoval jako:

ÝÁ – český kníže
MÁ – český král
OH – český císař

5. Byl znám tím, že vykupoval:

NE – obilí
MO – otroky
UM – ovčí vlnu

6. Pro svou zemi usiloval o:

SÍ – větší území
BÝ – zdravotní péči
UD – mír

7. Jeho smrt způsobil bratr:

RÝ – Boleslav
KÉ – Vratislav
FÓ – Spytihněv

8. Byl zavražděn ve Staré Boleslavi:

PL – v hradní kapli
VL – u vrat kostela
ŠL – v zahradě

9. Jeho ostatky jsou v Praze v chrámu:

AP – sv. Ignáce
AK – sv. Mikuláše
AD – sv. Víta

10. Je uctíván jako ochránce:

AT – Braniborska
AŘ – Čech
OT – Moravy

TAJENKA: SVATÝ VÁCLAV BYL

--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Převzato z materiálů brněnského katechetického centra

Ze života farnosti

Prodej křesťanské literatury

Prodej křesťanské literatury z proběhne u kostela sv. Jiljí ve Vlašimi v neděli 1. 10. 2017 od 9:00 do 12:30. Tel.: 732 328 288 (Jiří Foller). V nabídce jsou knihy, kalendáře a devocionálie z produkce Karmelitánského nakladatelství a dalších vydavatelů: Portál, Vyšehrad, Matice CM, Cesta, Brauner, Paulínky, Slovart, Samuel.

Zájezd do Českomoravské Fatimy Koclířov

Srdečně Vás zveme na **zájezd do Českomoravské Fatimy Koclířov** v sobotu **7. října 2017**. Odjezd z Vlašim v **5:30** ráno Lidická (naproti MěÚ, u bývalé knihovny); odjezd z Koclířova v 18 hodin a návrat ve večerních hodinách. Cena **400 Kč** zahrnuje dopravu autobusem. Přihlaste se ihned v případě zájmu u paní Klenotové na čísle 317 842 902 nebo u paní Slunečkové: 605 846 388.

Zážitky z prázdnin i dovolené

Žít v Božím stínu

Během prázdnin jsme s dětmi doma četli Káju Maříka. Dovolím si kousek citovat:

Toho dne poprvé zaspal východ slunce i odchod maminky z domova. Když se probudil, smálo se sluníčko na celé kolo... Kája zčerstva vyskočil. Láda spal jako o půlnoci. V té rychlosti si na modlitbu nevzpomněl. Jen tak že křížek udělal. A když po snídani si vzpomněl, řekl: „Třeba jsou už dnes všichni andělíčkové a celé nebičko také v lese, když už je tak pozdě.“

Ale jak se rozběhl trapem k lesovně, kopl se Kája do palečku, až vykřikl. Krev mu zbarvila nohu. Kája ji umyl v potoce a potom, trochu pokulháváje, šel pomaleji a uvažoval nahlas: „To je za to, že jsem se zapomněl modlit. Pán Bůh se hněvá a anděl strážný se mnou nešel. Je to tak, jak naše maminka říká: Pán Bůh se

nedá ošidit. Láďo, pojd' sem! Musíme se pomodlit, co jsme zapomněli. Možná, že bys za chvíli kus palce měl pryč."

Klekli si do mechu, a teprve, když se pomodlili, rozběhli se znova a Kája si liboval: „Vida, už ani nekulhám."

„Pán Bůh trestá na místě," říkává v takových případech s oblibou moje bývalá kolegyně. Musím přiznat, že i já jsem tu větu v nadsázce už párkrát použila. Ale je to opravdu tak?

Na svátek Panny Marie Královny jsme byli na ranní mši svaté v Opatovicích. P. Josef Červenka četl evangelium o zvěstování a na to téma měl také promluvu. Mimo jiné mluvil o tom, jak Panně Marii stačilo andělovo ujištění: „Moc Nejvyššího tě zastíní." Pokorně a bez výmluv to přijala („Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.") a od té doby žila v Božím stínu. Nepotřebovala na sebe upozorňovat, být středem pozornosti. Všechno, co dělala, bylo s Boží pomocí a zároveň pro slávu Boží. V Božím stínu přijímala všechno, co přišlo, a čemu nerozuměla, to ukládala ve svém srdci a rozvažovala o tom. Ať šlo o nutnou pomoc Alžbětě, náročnou cestu do Betléma, stěhování se s miminkem do Egypta, ztrátě Ježíše při pouti do Jeruzaléma (kdo z nás by „nevyšiloval", kdyby tři dny nevěděl o svém nezletilém dítěti) i ve chvíli, kdy ji Ježíš jako by odmítal („Kdo je má matka, kdo jsou moji příbuzní?"), při cestě na Golgotu, ukřižování...

Apoštol Petr vystoupil z Božího stínu, když spustil oči z Ježíše a v tu chvíli se topil ve vodě, po které dosud kráčel. Spustil Pána ze zřetele a hned se tím „potrestal".

Dovolím si přidat ještě jedno prázdninové svědectví. Od dubna jsem věděla, že letos pojedeme na dovolenou do rekreačního střediska, kde o věřícího člověka jen sotva zavadiš a kam s sebou nemůžeme vzít ani žádné své věřící kamarády. Nedovedla jsem si představit ten „náš" týden s množstvím bezohledných kuřáků, kteří navíc nemají zrovna slušný slovník a hodně se mračí. Začala jsem tu dovolenou svěřovat Bohu a pak Ho i vědomě „vzala s sebou". A On zasáhl téměř hmatatelně: Naše dovolená se odehrála v tom nejchladnějším a nejdeštivějším týdnu července. Pro nás požehnání, protože za slunečných dnů dcera moc nefunguje – omezuje ji zdravotní stav. Dalším projevem Boží lásky bylo, že jsme ani jednou nezmokli. Pršelo výhradně tehdy, když jsme se měli kam schovat, byla noc, nebo jsme měli naplánovaný den bez výletu.

Manžel říkal, že zdi domu, v němž jsme bydleli, v tom týdnu asi poprvé zaznamenaly modlitbu růžence. A přítomní lidé nejen že mluvili hezky, ale navíc byli velmi milí a přátelští, většina nekuřáci. Bůh byl s námi, my jsme žili Jím zastíněni, bylo nám krásně. Dobrý Bůh byl oslaven i slovy manželova kolegy, který před odjezdem pronesl, že jsme Boží a že by s námi ještě někdy na dovolenou rádi jeli. Zmocnila se nás velká radost, že Boha pocítil, ale zároveň zodpovědnost.

Pán Bůh netrestá na místě – to se my trestáme, když vystupujeme z jeho stínu, vlastním rozhodnutím ho spouštíme z očí, abychom se zabývali věcmi pomíjivými a hledali svou slávu. Pak narážíme.

Přemýšleli jste někdy nad tím, jak často chodíte na mši svatou? Můj, a jistě nejen můj, závěr je, že účastí na mši svaté jsem ještě nikdy o nic nepřišla. Naopak mě život v Božím stínu, v Ježíšově přítomnosti, ve vědomí, že všechno, co dělám, chci dělat v Božím duchu a pro Boha, naplňuje pokojem, prostupuje vztahy, pomáhá smysluplně prožívat čas, nemarnit ho zbytečnostmi...

Snažme se jako Maria žít v Božím zastínění, dát Bohu všechno své konání, povinnosti, volný čas, vztahy. K tomu ať nám pomáhá třeba i modlitba růžence.

MP

Farní tábor Noe

Letošním farním táborem nás provázel příběh Noeho. Všichni známe, jaké měl Noe trable se stavbou a s potopou, ale zažít si, to je pecka... Seznámili jsme se nejen s Noem, jeho ženou, ale i s jejich syny a jejich manželkami. To byste nevěřili, jaká je s nimi legrace. Dost nás překvapilo, jak Noe zvládl postavit archu jen ze třech prken!!! Přítomni byli i zástupci jednotlivých zvířat. Jejich převleky i herecké výkony byly skvělé! My děti jsme byly rozděleny do 3 skupin a naším úkolem bylo dostat co nejvíce zvířat na archu. Hlavně šlo o to zahrát si co nejvíce her, být spolu a užít si prima dny, a to se povedlo.

Myslím, že mohu říct za všechny, že tábor byl skvěle organizovaný a plný zábavy. Zasluhou Báry nekručely naše žaludky. O naše klíšťata se starala Vendy. Program byl nabitý. Hospodin nad námi držel ochrannou ruku. Nikomu se nic nestalo, ani jsme nezmokli, a dokonce se ani nikdo neutopil. Díky Honzovi, Šárce a všem ostatním.

Majda Dufalová

Farní minitábor v Křivsoudově 31. 8. – 2. 9. 2017

Na poslední srpnový den jsme se velmi těšili. Ačkoliv nám téměř končily naše první prázdniny, byl to den, kdy jsme hned brzy po ránu odjízďeli společně s dalšími asi 20 dětmi do Křivsoudova na farní minitábor s názvem „Potíže v ZOO“. Nejdříve jsme si zahráli seznamovací hru s klubíčkem. Poté jsme byli rozděleni do třech skupin (modrá, červená a zelená). Každý člen skupiny dostal bílé tričko, které jsme s pomocí našich vedoucích batikovali dle barvy svého týmu.

Dále na nás čekala velká skupina zvířátek: medvěd, tygr, ježek, pavouk, opice, jednorožec, kůň, sob, jelen, panda, krokodýl, ještěr a také pan správce (náš pan kaplan). Všechna zvířátka potřebovala naši pomoc, protože se jim neustále něco ztrácelo, někdo jim škodil. S nadšením jsme jim pomáhali –

např. jsme hledali jídlo, kreslili koníčkovi stáj, vyráběli ježečkovi pohled a krokodýlovi květiny. Při pomáhání zvířátkům jsme si užili spoustu legrace, zahráli různé hry, ale hlavně jsme byli rádi, že se nám podařilo pomoci všem zvířátkům a také zjistit, kdo ty potíže v ZOO dělá. Toho, kdo zvířátkům ubližoval, jsme odvedli k soudu a musel slíbit, že už nikdy nebude zvířátkům škodit. Farní minitábor jsme zakončili společnou mší svatou, na kterou byli pozváni i naši rodiče.

Moc děkujeme všem našim vedoucím, panu kaplanovi a všem, kdo nás provázeli svými modlitbami.

Petruška a Mariánek

Runway camp

O letošních prázdninách jsem se zúčastnila hodně táborů a jiných akcí, mimo jiné Runway campu, který byl pro mne opravdu nezapomenutelným zážitkem, a o tom bych vám teď chtěla něco říci. Runway camp je vlastně tábor pro mladé křesťany ve věku 15–19 let, který se tyto prázdniny konal již po několikáté v klášteře v Králíkách na Hoře Matky Boží. Rozhodla jsem se společně s dalšími mladými z naší farnosti a přihlásili jsme se na Runway camp. Po tom, co jsem se přihlásila, jsem si nebyla úplně jistá, jestli tam opravdu chci jet a nevěděla jsem co od toho čekat. Ale jakmile jsem dorazila

na Runway, tak ze mě všechny obavy spadly a zůstala jsem jenom koukat. Byla tam neskutečná atmosféra a úžasní lidé, kteří si se mnou vždycky rádi popovídali nebo pomohli. Kdyby mi někdo řekl, že byl na táboře, kde měli tři hodiny modlitbu a že to bylo super, tak bych si asi říkala, že je blázen, ale tady to přesně tak bylo a bylo to opravdu silné a nezapomenutelné... Tento camp byl plný zajímavých přednášek, hlubokých rozhovorů, zábavy, dojemných chvil, krásné hudby, sportů a hlavně božích dotyků a rozvíjení sama sebe. Moc bych chtěla všechny poprosit, aby na Runway mysleli v modlitbách a moc bych chtěla povzbudit všechny mladé v tomto věku, aby se nebáli a příští rok jeli s námi.

Maruška Dušková

CSM Olomouc 2017

Na Celostátní setkání mládeže do Olomouce se naše skupina vypravila z Vlašimi 15. srpna. Do Olomouce jsme přijeli vlakem a hned na nádraží jsme začali být instruováni velmi ochotnými dobrovolníky do našich ubytovacích zařízení. Byli jsme ubytováni v kněžských seminářích, které byly velice prostorné. Spalo se v jednotlivých místnostech na karimatkách.

Co se týče programu, účastníkům se nabízelo široké spektrum aktivit, kterých se mohl dobrovolně zúčastnit. A to například ve formě různých přednášek, workshopů i třeba koncertů. Velmi zajímavá byla přednáška v podání manželů Čihákových na téma „Teologie těla muže a ženy“, která byla originálně doplněna stínohrou v podání jejich dobrovolníků, kteří se velkým dílem podíleli na hereckých výkonech. Nutno podotknout, že občas bylo opravdu složité rozhodnout se, jaké si zvolit aktivity, jelikož jich bylo nepřeberné množství. Díky tomu, že jednotlivé aktivity byly rozmístěny po celém centru Olomouce, člověk snáze poznal nádherné a velkolepé město.

Veškerý hlavní program probíhal v historickém objektu Korunní pevnůstky, kde bylo vystavěno pódium. Zde byly slouženy nejen mše svaté, ale hrály zde různé kapely, probíhaly zde ranní a večerní modlitby a vystoupilo zde mnoho zajímavých lidí. Velkou atrakcí byl zejména filmový herec a režisér Jiří Strach, který byl součástí jakési show. Program vedli dva moderátoři, kteří se vzájemně doplňovali.

Během pobytu v Olomouci se také konala pěší pouť na Svatý Kopeček, který se nachází zhruba 8 kilometrů od Olomouce. Na Svatém Kopečku se sloužila mše svatá a probíhal zde hlavní program v podání dobrovolníků. Během pouti na Svatý Kopeček se poutníci mohli rozhodnout, jakou cestu si zvolí. Byly tři možnosti výběru cest. Na první cestě se poutníci na různých místech setkali s dobrovolníky, kteří pomocí divadelních scén ztvárnili Desatero Božích přikázání. Tyto scénky byly opravdu povedené a poutníci se nad nimi mohli během cesty zamyslet. Na druhé cestě na Svatý Kopeček, kterou si poutník mohl také zvolit, bylo možné číst různé citáty. Třetí druh cesty byl zaměřen na poznávání sebe sama.

Za všechny z nás musím dodat, že tato akce se velmi vydařila jak po stránce duchovní, tak i po stránce organizační. Na CSM bylo k dispozici přes 700 dobrovolníků, kteří opravdu obětavě a s radostí pomáhali se všemi organizačními záležitostmi. Bylo krásné vidět modlit se 7000 mladých lidí pohromadě. Na celou akci dohlížela tamní policie, která dodatečně poslala hlavním organizátorům CSM dopis, ve kterém se vyjádřila opravdu jen a jen kladně. Nikdy předtím prý zdejší policisté nezažili akci s tolika lidmi, při které by se nenaskytl nějaký problém. Hlavní představitel policie byl opravdu spokojen a křesťané udělali na celou policejní službu úžasný dojem.

Do Vlašimi jsme dorazili všichni ve zdraví, bez problémů a bez jakékoliv újmy v neděli 20. srpna. Rozešli jsme se do svých domovů a tyto krásné vzpomínky si s sebou budeme nést až do konce života.

Jan Farion

Farní charita Vlašim

Slavností akci k 25. výročí svého vzniku uspořádala Farní charita ve čtvrtek 21. září od 11 hod. V kostele sv. Jiljí ve Vlašimi začaly oslavy mší svatou, kterou celebroid kardinál Dominik Duka. Zájemci se následně přesunuli do besídky u vlašimského kostela. Doprovodný program pokračoval pohoštěním, besedou, ale také koncertem od 15 hodin či tanečním vystoupením Pravonínských andělků.

K výročí připravila Farní charita také venkovní výstavu „Starej se“. Ta je k vidění na prostranství mezi kostelem sv. Jiljí a farou až do 27. září.

Program říjen 2017

3.10. 2017 - 10:00 - Setkání seniorů

Program začíná od 10 hod v kostele sv. Jiljí mší svou, poté následuje neformální setkání v prostorách Besídky

Kdo by měl zájem o dopravu, kontaktujte nás na tel. 739 580 363

3.10. 2017 - 15:30 - Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

10.10. 2017 - 15:30 - Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

12.10. 2017 - 15:30 - Přednáška PhDr. Ireny Lesové

Téma: Samota a osamění (problémy s přijetím reality)

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

17.10. 2017 - 15:30 - Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

19.10. 2017 - 16:00 - Kvíz: Znáte střední Čechy?

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

24.10. 2017 - 15:30 - Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

26.10. 2017 - 16:00 - Výroba panenek KIWANIS

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

31.10. 2017 - 15:30 - Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

Konání veřejné sbírky

Farní charita Vlašim obdržela 28. 6. 2017 **oznámení o schválení konání veřejné sbírky za účelem „Nákup budovy za účelem zřízení Komunitního centra a jeho zařízení.“** Sbírka je konána na území České republiky od **1. 7. 2017 na dobu neurčitou.** Může být uskutečněna vložním, či zasláním peněz na zvláštní bankovní účet č. **4854305359/0800** založený u České spořitelny. Dále je schváleno použití **pokladniček, dárcovské textové zprávy nebo složením hotovosti do pokladny zřízené Farní charitou Vlašim.**

Naléhavý úmysl Apoštolátu modlitby papeže Františka na měsíc září 2017

– za všechny strádající v důsledku povodní v Jižní Asii a ve Spojených státech

Chci znovu vyjádřit blízkost obyvatelům Jižní Asie, kteří nadále strádají v důsledku povodní, a také projevít svoji hlubokou účast na utrpení obyvatel Texasu a Louisiany postižených hurikánem a obrovskými záplavami, které připravily mnoho lidí o život, tisíce lidí donutily k útěku a způsobily nezměrné škody. Prosím Nejsvětější Marii, Těšitelku zarmoucených, aby vyprosila u Pána milost útěchy těmto našim těžce zkoušeným bratřím.

V lidské paměti se uchovávají ničivé povodně jako upozornění i pro další generace. Když nastane katastrofický scénář, je zapotřebí co nejrychleji pomoci těm, kteří strádají. Vzepjetí pomoci a účasti pomáhá lidem v postižené oblasti nabrat nové síly a postavit se především beznaději, zoufalství, únavě a nechuti, znovu se postavit na nohy. Každá drobná pomoc ve svém celku je důležitá.

Dlouhodobé důsledky jsou zvláště ničivé pro lidské zdraví i pro celé životní prostředí. I běžné problémy se však během neštěstí mohou velmi rychle proměnit ve stavy ohrožující život. Zvláště lidé, kteří museli opustit své domovy, nebo ti, kdo nemají auta, budou mít velký problém najít alternativní místa, kde se jim dostane péče.

Modlitba a pomoc jdou vždy ruku v ruce: skutky tělesného i duchovního milosrdenství. Pomáhat hmotnými dary v takové situaci je snadno pochopitelné. Sv. Tomáš Akvinský vysvětluje důležitost duchovního milosrdenství těmito slovy: „Máme-li přinášet tělu, které je pomíjivé, všechny tyto materiální služby odměnou za velikou blaženost, o kolik větší blaho nám bude přinášet, poskytneme-li také duchovní pomoc duším, jež jsou v nebezpečí a jež pak budou moci žít navěky... Neboť v církvi jsou lidé chudí, hladoví, žízniví, cizinci, a to nejen ve svých tělech: někteří jsou chudí i ve svých duších, nedostává se jim chleba spravedlnosti, nápoje poznání Boha a šatu Krista... A ten, kdo nemá kde vzít prostředky, aby mohl dávat milodary tělesné, ať dává milodar duchovní díky slovu, jehož se mu dostalo od Boha.“ Nezapomínejme ani na za potřebné a lidi v jakékoli nouzi.

Zásvětná modlitba Panně Marii Fatimské

Panno Maria, Matko Boží,
zasvěcuji se Tvému Neposkvrněnému Srdci se vším,
co jsem a co mám.

Přijmi mě pod svou mateřskou ochranu.

Uchraň mě ode všech nebezpečí.

Pomáhej mi přemáhat pokušení, která mě navádějí ke zlému,
abych si zachoval čistotu duše i těla.

Tvé Neposkvrněné Srdce ať je mým útočištěm a cestou, která mne vede k Bohu.

Vypros mi milost, abych se z lásky k Ježíši často modlil
a obětoval za obrácení hříšníků

a na smír za hříchy proti tvému Neposkvrněnému Srdci.

Ve spojení s tebou chci žít v dokonalé oddanosti Nejsvětější Trojici.

V ni věřím, jí se klaním a ji miluji.

Amen.

Modlitba za mír

Bože, Nejsvětější otče, který jsi nám dal svůj Pokoj

Skrze Ježíše a skrze Něj jsi nás chtěl přivést k svému Srdci

– na tomto místě, kde nás Panna Maria zve k modlitbě za mír ve světě
a kde nás Anděl Míru povzbuzuje ke klanění Bohu

– dej nám, prosíme,

ať mezi všemi lidmi zavládne mír;

ať vůdcové národů hledají cesty ke spravedlnosti,

ať všichni dosáhneme míru v srdci

a na přímluvu Královny Míru se smíme stát tvůrci světa,
v němž se šíří a roste bratrství.

Skrze Krista, našeho Pána.

Amen,

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46,
Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim